

[Arbejdsministeren]

Hr. Knud Lind spurgte, om man kunne formode, at den ledige skal væk fra den passive ledighed, med reference til redegørelsen. Ja, det er lige præcis det, der er hovedformålet. Det har gjort dybt indtryk på os den sammenfatning, som Socialforskningsinstituttet på initiativ af den tidligere samordningsminister og tidligere socialminister iværksatte, hvor det klart og tydeligt blev dokumenteret, at efter 3-6 måneders ledighed er der meget stor risiko for, at de ledige uden egen skyld glider over i passivitet, fordi de mister troen på tilværelsen. Jamen det er netop derfor, vi skal gøre en aktiv indsats på et tidligere tidspunkt i AF-systemet, i a-kassesystemet, sådan at de ikke glider over i passivitet.

Jeg understreger, at der ikke er tale om, at jeg kritiserer de ledige i denne sammenhæng. Jeg konstaterer en naturlig menneskelig reaktion på et mønster, som den enkelte uforskyldt er kommet ind i, og det er det, vi må have ændret på.

Så ville hr. Knud Lind gerne vide lidt mere konkret om de besparelser, der skulle sikre udgiftsneutralitet. Jeg vil godt høste af den erfaring, jeg drog efter at have fremsat mit lovforslag den 13. april. Jeg fremsatte mit lovforslag ud fra den ene bevæggrund, at der skulle laves forbedringer for de langtidsledige. Jeg sagde også dengang, at det skulle være udgiftsneutral.

Men hvad var det eneste, der blev diskuteret i den offentlige debat og af de politiske partier i oppositionen? Det var besparelsen. Hele diskussionen drejede sig om, at her kom den væmmelige arbejdsminister med et besparelsesforslag. Jeg havde ikke behov for noget besparelsesforslag, hvis jeg ikke havde lavet alle forbedringerne.

Nu beder jeg om, at vi i sommerens debat koncentrerer os om, hvilke forbedringer vi vil gennemføre. Når vi ved det, undersøger vi, hvad de koster, og så finder vi i fællesskab ud af finansieringen, når vi nu er enige om, at vi vil lave disse forbedringer, og når vi er enige om, at de offentlige udgifter ikke må stige. Jeg har noteret mig meget, hvad f.eks. Socialdemokratiet har sagt både før valget og efter valgkampen, da der var regeringsforhandlinger.

Hvis vi er enige om, at der skal være udgiftsneutralitet, så finder vi også i fællesskab de nødvendige besparelser, sådan at vi kan finan-

siere forbedringerne. Inden vi når frem til snoren og skal vedtage lovforslag, ligger der konkrete besparelsesudspil, sådan at det kan vedtages som en helhed.

Nu er jeg i den interessante situation, at hvor jeg plejer at kunne springe CD over i ordførerrækkefølgen, fordi jeg skal koncentrere mig om at besvare De Radikales indlæg, kan jeg nu springe De Radikale over og koncentrere mig om at besvare CD's indlæg. Det vil jeg så gøre.

Hr. Bollmann stillede et par spørgsmål, for det første om den socialpolitiske redegørelse. Den socialpolitiske redegørelse, den daværende socialminister fremlagde, nød meget bred opbakning i Folketinget, herunder opbakning fra Det Radikale Venstre, og jeg kan forsikre om, at den nye socialminister er lige så engageret i at gennemføre de udmærkede ting, som fremgik som forslag i den daværende socialministers socialpolitiske redegørelse.

Jeg kan også oplyse, at det udvalgsarbejde, der var igangsat af den tidligere socialminister og mig selv, er videreført af den nye socialminister med helt den samme hensigt, nemlig hvordan vi kan bringe de mennesker, der er i det sociale bistandssystem, i en situation, hvor de er i stand til at genvinde eller skabe tilknytning til det egentlige arbejdsmarked.

Det udvalgsarbejde bliver videreført i sommerens løb, og det er mit helt klare indtryk og min helt klare forventning, at der vil komme initiativer også på det område til efteråret. Jeg håber, det kan blive samtidigt, men jeg er ikke sikker på, at jeg kan garantere det. Jeg håber alligevel, vi kan få en konstruktiv dialog om begge emner, fordi vi er på vej på begge områder.

Så spurgte hr. Bollmann om kommunernes muligheder for at deltage i arbejdsanvisning eller i hvert fald have et bedre samspil med arbejdsformidlingen. Det er et af de temaer, vi drøfter i det fælles udvalgsarbejde, og hvor vi har til hensigt, når vi ministerierne imellem har drøftet det, også at tage en drøftelse med kommunerne om dette samspil.

Og så kan jeg garantere hr. Bollmann for, når jeg snakker om udgiftsneutralitet, at hvis det skulle betyde, at jeg sparer noget på Arbejdsministeriets område, som fører til merudgifter på socialministerens område, så vil de merudgifter blive modregnet, inden vi taler om udgiftsneutralitet. Det er altså ikke noget med at skyde det fra den ene kasse til den anden.